

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان
۱۴ می ۲۰۱۵

در افغانستان چه می گذرد؟

۲۷۷

اجیران اردو، پولیس و امنیت «ملی» دولت پوشالی فرزندان زحمتکش اند

در قتل عام عساکر به اصطلاح اردوی «ملی» که چندی قبل در ولایت بدخشان صورت گرفت، بیش از ۶۰ تن از آنها به شکل وحشیانه و فجیع کشته و زخمی شدند. به گفته یک تعداد از اعضای خودکامی که ادعای نمایندگی از ولایت بدخشان را دارند در این حمله گروهی طالبان جنایتکار، به تعداد ۲۸ تن از عساکر به اصطلاح اردوی «ملی» سر بریده شدند و بیش از ۳۰ تن دیگر آنها به قتل رسیدند.

این فاجعه غیر انسانی و وحشیانه در منطقه دهن آب خستک ولسوالی جرم ولایت بدخشان زمانی به وقوع پیوست که بیش از ۲۰۰ تن از طالبان جنایتکار، وحشی و مزدور که اکثراً اتباع کشور های پاکستان، تاجیکستان، ازبکستان و چین بودند در یک حمله غافلگیرانه بر پوسته های نیرو های امنیتی دولت پوشالی ده ها تن از آنها را کشته و زخمی نمودند.

فاجعه گردن بریدن نزدیک به ۳۰ تن از اجیران به اصطلاح اردوی «ملی» دولت پوشالی ترس و دلهره را بین تعداد زیادی از عساکر اجیر و مزد بگیر این نیرو ها ایجاد نموده و هر روز بر تعداد کسانی که دست از سلاح بر می دارند و از اردو فرار می کنند، افزایش می یابند.

متأسفانه بیکاری گسترده و نبود کار برای جوانان باعث گردیده تا جوانان توده های زحمتکش و فقیر کشور ما با وجود آن که از پوشالی بودن این نظام آگاهی کامل دارند و با تمام وجود این را درک می کنند که جنگیدن برای ثبات این نظام پوشالی و مزدور، گذشته از خیانت به امر استقلال و آزادی کشور، عبث بوده و جزء ضیاع خون و انرژی شان چیزی دیگری برای شان به ارمغان نمی آورد، اما زمانی که با شکم های گرسنه فرزندان، مادران، پدران، خواهران و برادران شان روبه رو می گردند و دستر خوان های خالی خانه های شان را نظاره می کنند، ناگزیر به صف این اردوی اجیر می پیوندند. آنان هیچ علاقه ای به تداوم و ثبات این نظام ندارند، اما برای حفظ جان شان مجبور اند تا تکنیک های جنگ و گریز را بیاموزند.

نظام پوشالی که مقامات بالائی آن مشتی جاسوس، جنایتکار، جنگسالار، وطنفروش، مزدور و کاسه لیس استعمار اند هرگز نباید انتظار داشته باشند که فرزندان توده های زحمتکش و ستمدیده افغانستان اشغالی برای بقای نظام آنها خون های شان را جاری می سازند. با یقین کامل می توان گفت که بیشتر از ۹۵ درصد از کسانی که در اردو، پولیس و امنیت «ملی» دولت پوشالی فعلاً وظیفه دارند کسانی اند که با پیدا کردن کوچکترین روزنه امید برای پیدا نمودن کار

آبرومندان که بتوانند شکم شان را سیر نمایند، سلاح های شان را بر زمین گذاشته و به کانون گرم خانواده های شان بر می گردند.

همانطوری که تعداد زیادی از فرزندان توده های زحمتکش از روی ناچاری و مجبوری سلاح دولت پوشالی را به شانته انداخته اند، به همین ترتیب تعداد زیادی از فرزندان این توده ها ناگذیر سلاح طالبان جنایتکار، جاسوس و مزدور را گرفته اند. عدم آگاهی از «جنگ» زرگری و به شدت ارتجاعی جاری باعث گردیده تا صف های دو طرف این «جنگ» فشرده تر گردند، اما غافل از این که کشته ها و زخمی های طرف های این «جنگ» وحشیانه جاری کسی جز فرزندان توده های زحمتکش و ستمدیده این کشور نیستند.

ماهانه صد ها انسان تحت نام طالب، اردو، پولیس و غیر نظامی در گورستانی به نام افغانستان در «جنگ» به شدت ارتجاعی جاری کشته و زخمی می شوند که تمامی آنها اعضای خانواده بزرگ توده های تحت ستم و فقیر کشور ماست. از زمان تجاوز درنده های اشغالگر غربی به سرمداری امپریالیسم جنایتکار امریکا تاکنون هرگز خیر کشته و زخمی شدن فرزندان و اقارب مقامات بالائی نظام پوشالی به نشر نرسیده است، چراکه هیچ گاه فرزندان جنایتکاران، مزدوران، وطنفروشان و تکنوکرات های غربی گوشت دم توپ «جنگ» وحشیانه جاری نیستند و نباید انتظار داشت که این درنده ها فرزندان و حتی اقارب دور و نزدیک شان را به خط مقدم جبهه «جنگ» می فرستند.

توده های زحمتکش هرگز نباید فریب نمایش های عوامفریبانه اهداء کردن «خون» توسط انسان های مزدوری چون علمی و از این قماش را بخورند. این انسان های دغل باز و دروغگو اگر واقعاً به نظام پوشالی کابل وفادارند، لطف کرده فرزندان شان را به جبهه های داغ «جنگ» وحشیانه جاری بفرستند تا در کنار فرزندان توده های زحمتکش که از روی ناگذیری سلاح گرفته اند، بجنگند.